R4836

THE WORK OF GRACE IN THE HEART

இருதயத்தில் கிருபையின் கிரியை

" கிறிஸ்துவினுடைய அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது." 2 கொரிந்தியர் 5:14

நெருக்கி ஏவுகிறது என்பது ஒன்றாக இழுத்தல், ஒன்றாக வைத்திருத்தல் என்ற இரு கருத்தை உடையதாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் தனது செயல்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்து, அவரது சில மார்க்கம் சமநிலையற்ற மனதை குறிப்பிட்டதை காண்கிறதாக கூறினார். இது அப்படியல்ல என்று அவர் விவரிக்கிறார். ஏனெனில் அவர் முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை பெற்றிருந்ததாக கூறினார். அவர் தான் கிறிஸ்துவுக்குள் கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் கிறிஸ்துவின் அன்பினால் அவரையும், சுத்தமான இருதயத்துடன் அவருடையவர்களா -யிருக்கிறவர்களையும் அன்பு செலுத்த நெருக்குவதாகவும் அவர் உணருகிறார்.

ஏன் இந்த அன்பின் கட்டுப்படுத்துதல்? அதற்கான காரணம்: நாம் அனைவரும் மரித்தவர்களாக எண்ணப்பட்டால், பிறகு நம் அனைவருக்கும் ஜீவனை அளிப்பவரின் சேவை தேவையாக இருக்கிறது. கிறிஸ்து நம் அனைவருக்காகவும் மரித்திருப்பாரானால். அவர் மூலமாக நாம் ஜீவனுக்குள் வந்திருப்போமானால், இதன்பிறகு நாம் மாம்சத்தின்படி வாழக்கூடாது. நாம் முற்றிலுமாக மாம்சத்தை விட்டுக்கொடுத்து, கிறிஸ்து மூலம் நாம் பெற்றிருக்கிற புது வாழ்க்கையை வாழவேண்டும். பரிசுத்த பவுல் இப்படியாக கூறலாம்: நான் பைத்தியக்காரனல்ல; ஆனால் நாம் கிறிஸ்துவினால் நெருக்கமாக இழுக்கப்பட்டு, அவர் மற்றவர்களுக்காக பெற்றிருந்த அதே அனுதாப அன்பை நானும் பெற்றிருக்கிறேன். அவர் சகோதரர்களுக்காக தமது ஜீவனை கொடுத்தது போல, நானும் கொடுப்பேன்.

நமது கர்த்தரின் அன்பு அவரது சீஷர்களிடம் விசேஷமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. முக்கியமாக அவரிடம் வைராக்கியமாகவும் உற்சாகமாகவும் இருந்த பேதுரு, யோவான் மற்றும் யாக்கோபிடம் அன்பாயிருந்தார். இதுபோலவே, சபையானது போதிக்கப்பட்டது. உலகத்திற்காக நாம் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும் என்ற போதனை இல்லை. ஆனால் விசுவாச வீட்டாருக்காக ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும் என்று போதிக்கப்படுகிறோம். கிறிஸ்துவின் பலியின் பலன்கள் உலக மனுக்குலம் முழுவதற்கும். ஆதாமின் இனத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று நாம் பார்க்கிறோம்.

கர்த்தர் தம்மை காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறவன் யார் என்பதை ஆரம்பத்திலிருந்து அறிந்திருந்தாலும் மற்றும் தெய்வீக அறிவு இரண்டாம் மரணத்திற்கு போகிறவர்கள் யார் என்பதையும் அறிந்திருந்தாலும், தேவன் அவர்களுக்காக ஏதாவது செய்வார் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. வேறு வார்த்தையில் சொல்லுவோமானல் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் "உத்தம இஸ்ரயேலர்களுக்கு" மட்டுமேயாகும். அவரிடம் நல்லிணக்கத்திற்கு வருகிறவர்கள் மிகுந்த ஆசீர்வாதங்களையும் கர்த்தரின் தயவுகளையும் பெறுவார்கள். இவர்கள் இரட்சிப்பின் வேலையில் சேர்க்கப்படுவார்கள்; அவர்களில் ஏதோ இருக்கிறது என்பதற்காக அல்ல, கர்த்தர் அவர்கள் மேல் வைத்த அன்பினால் ஆகும். அந்த அன்பை பெறுகிற அனைவரிடத்திலும் அது விசாலமாகவும் ஆழமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் தேவன் துன்மார்க்க குணலட்சணம் உள்ளவர்களை நேசிக்கமாட்டார். இப்பொழுது அவருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே அவரது ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும் அல்லது அவரது ஆசீர்வாதங்களுக்கும் சலுகைகளுக்கும் கீழாக இருக்கிறவர்களுக்கு பிற்பாடு அவர்களுக்கு அளிப்பார். நமது திராணிக்கு தக்கதாக அனைவரையும் வாழ்த்துவது நமது கடமையாகும்.

நமது பயிற்சிக்கான முக்கிய நோக்கம் அன்பின் அபிவிருத்தி அடையவே

நமது நெறிதவறிய குணங்களை மறுரூபப்படுத்தி, அன்பு என்கிற தெய்வீக சாயலுக்கு திருப்பி கொண்டு வருவதே இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் சபைக்கான கிருபையின் வேலையாக இருக்கிறது. இந்த மறுரூபமாகுதலை அடைய தவறுகிறவர்கள், தேவனைக் குறித்த அவரது சித்தத்தை அடைய தவறுகிறவர்கள், சுவிசேஷத்தில் நமக்காக வைத்திருக்கிற பரிசை வெல்ல தவறுவார்கள். தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் சாயலை உருவாக்குவதற்கு ஆரம்பத்தில் நாம் மிகவும் கீழானவர்களாகவே இருக்கிறோம். நாம் "மற்றவர்களைப் போல கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தோம்." (எபேசியர் 2:3) தகப்பனாகிய ஆதாம் மீறுதலுக்கு உட்படுவதற்கு முன்பு பெற்றிருந்த பூர்வ தேவ சாயலை கடந்த ஆறாயிர வருட காலங்களில் வருத்தத்துடன் இழந்திருக்கிறோம். ஆகையால் நம்மை அன்பின் தெய்வீக சாயலில் காண்பதற்கு பதிலாக, "பாவத்திலும் துர்குணத்திலும் உருவானதாக" நாம் காண்கிறோம். சுபாவத்தில் அன்பு நமது குணலட்சணத்தை ஆளும் கொள்கையாக இருப்பதற்கு பதிலாக தெய்வீக குணங்கள் அழிக்கபட்டு தீமை, சுயநலம், சுய அன்பு ஆகியவற்றினால் மாசுபட்டதாக காண்கிறோம். அது தெய்வீக குணத்தின் சாரமாகிய சுயநலமற்ற அன்புக்கு நேரடியான விரோதியாக இருக்கிறது.

"ஒன்றான மெய் தேவனாகிய உம்மை அறிவதே நித்திய ஜீவன்." (யோவன்17:3) தேவன் அன்பாக இருக்கிறார். தேவனை அறிந்துகொள்ளுவது என்றால் அவரது அன்பான திட்டத்தையும் குணலட்சணத்தையும் அறிந்து கொள்வதாகும். தேவனை அறிவது என்பது தேவனுடனான தனிப்பட்ட அறிமுகமும் அவரது குணலட்சணத்தை அறிவுடனான உணர்ந்துகொள்ளுதலுமாகும். இதை யாரும் தேவனுடைய ஆவியில், பரிசுத்தத்தின் ஆவியில், அன்பின் ஆவியில் பங்கு பெறாமல் பெற முடியாது. இந்த பரிசுத்தத்தின் ஆவியையும், அன்பின் ஆவியையும் உடனடியாக பெற முடியாது. அது ஒரு வளர்ச்சி. அதன் அபிவிருத்திதான் பிரதானமான நோக்கமும் முழுமையாக தேவனை அறிந்து கொள்ளுகிறவர்களின் நம்பிக்கையுமாக இருக்கிறது. அதனிமித்தம் அவர்கள் நித்திய ஜீவன் என்ற பரிசைப் பெறுவார்கள்.

நமது சிந்தை அல்லது சித்தம் மறுரூபமடைதல் என்பது நமது சரீர மறுரூபமடைதலோ அல்லது இழந்ததை திரும்ப பெறுதலோ அல்ல. நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும் வரை நாம், நமது பரம்பரை பலவீனம் மற்றும் சுயநலம் மற்றும் பாவத்தின் மனோபாவத்திற்கு எதிராக நாம் போராட வேண்டும். இந்த கூர்மையான மற்றும் தொடர்ச்சியான மோதல், ஒரு விசேஷித்த, ஜெயங்கொள்ளுகிற ஒரு வகுப்பை தெரிந்து கொள்ளுகிறது மாத்திரமல்ல, ஆயிர வருட யுகத்தில் விரும்பத்தக்க குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி பண்ணுகிற செயல் முறையைக் காட்டிலும் மிக சீக்கிரமாக விரும்பத்தக்க குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி பண்ண செய்கிறது. அதனிமித்தமாக உலகத்தை பூரணப்படுத்த ஆயிர வருடம் தேவைப்படும் போது, "சிறு மந்தைக்காக" ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விசேஷித்த போதனைகள் மற்றும் தீவிரமான ஒழுக்கத்தின் விசேஷித்த பயிற்சியின் மூலமாக பரிசுத்தவான்களை பூரணப்படுத்த சில வருடங்களே

போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் சில வருடங்களிலோ அல்லது பல வருடங்களிலோ, சத்துருவுடன் குறைவான போராட்டத்தினாலோ அல்லது அதிகமான போராட்டத்தினாலோ, குணலட்சண மறுரூபமடைதலும், மெருகேற்றுதலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நமது ஓட்டத்தை சந்தோஷத்துடனும் நித்திய மகிமைக்கான நல்ல நம்பிக்கையோடும் முடிப்போமானால் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக நமது சித்தத்தின் அன்பின் சாயல் நாம் நாட வேண்டியதின் முடிவாக இருக்கிறது.

அன்பின் பாடத்தை நாம் முற்றிலும் கற்க வேண்டும்

தேவனுடைய அன்பை நமது இருதயங்களில் பெற்றிருந்தால், அது நமது வாழ்க்கையின் அனைத்து காரியங்களையும் ஆளுகை செய்து நமது சிந்தனைகள், செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகளில் நம்மை தேவனைப் போல உருவாக்கும். கிறிஸ்துவின் பள்ளியில், நமது ஆண்டவர் ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கு போதிக்கும் பாடம் அன்பு ஆகும். நாம் "பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளை" அடைய வேண்டுமானால், இந்த அன்பின் பாடத்தை முற்றிலுமாக கற்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் தெய்வீக வார்த்தையின் அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் அருளப்படுகிற அனைத்தும், அன்பின் திசையில் நமது இருதயம் மற்றும் நடத்தையை அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்காகவே நோக்கங் கொண்டிருக்கிறது. சாந்தம், தயவு, பொறுமை, முதலான கனிகள் மற்றும் கிருபைகள் ஆவியின் வெளிப்படுத்தல்களாக இருக்கின்றன. எனினும் பரிசுத்த ஆவி இந்த வெளிப்படுத்தல்களுக்கு முன்பாக இருக்க வேண்டும். ஆவி பூரணமாக இருந்தாலும் வெளிப்படுத்தல்கள் அபூரணமாக இருக்கலாம். திராட்சை செடி நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட பருவத்தில் அது முதிராததாக இருக்கும். இதே போல ஆவியின் கிருபைகளில் கூட இருக்கலாம். அவைகள் இருதயத்தின் உள்ளான நிலைமையின் வெளியரங்கமான வெளிப்படுத்தல்களாக இருக்கின்றன. இந்த கிருபைகள் முதிர்ச்சி அடைவதற்கு முன்னதாக இவைகள் முதிர்ச்சி அடையலாம். உண்மையிலேயே இந்த கிருபைகள் திரைக்கு இந்த பக்கம் பூரணமே அடையாது.

நாம் அர்ப்பணம் பண்ணும் அந்த கனத்தில், அதற்கு முன்பாக ஆவியின் கனிகளை பெற்றிருந்தாலும், பூரண அன்பின் அளவில் இருந்திருக்கமாட்டோம். நாம் அறிந்திருக்கிற வகையில், நாம் அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டு, சரியான ஆவியை பெற்றிருந்தோம். ஆனால் நம்மால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்ன என்று அறியக்கூடிய அறிவு போதுமானதாக இல்லாதிருந்தது. இதற்கு நமக்கு கொஞ்சம் அபிவிருத்தி கிறிஸ்துவின் பள்ளியின் சில போதனைகள் தேவைப்பட்டது. கிறிஸ்துவை பின்பற்ற வேண்டிய அறிவு படிப்படியாக நமக்கு வந்தது. சித்தம் அறிவுடன் வைக்கப்பட்டால் சரியான அன்பின் அடையாளத்தை அடைவோம். இந்த இருதய நிலைமை உண்டாக்குகிற குணலட்சண கிருபையின் வெளிப்பாடுகள் தற்கால வாழ்க்கையில் பரிபூரணமாக இருக்க முடியாது. ஆனால் பரிபூரண சரீரத்தை பெறும் போது மட்டுமே நாம் பெற முடியும். இந்த நிலைமையை பெற்றிருக்கிற இருதயம் பூரணமாயிருக்கும். இந்த நிலைமையை மறுபுறத்தில் மட்டுமே பெற முடியும்.

"அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்." எனினும் பூரணம் மாம்சத்தில் சாத்தியம் அற்றது

நாம் செய்கிற தொழில்களில் வெளிப்படுகிற ரூபகாரங்களில் நாம் ஒருவரையொருவர் அங்கீகாரம் பண்ண வேண்டும். ஒரு தோட்டக்காரர் தனது திராட்சை செடியிடம் சென்று, வெவ்வேறு கிளைகளிலும் திராட்சை பழத்தை பார்ப்பது போல, கர்த்தர் இருதயமானது நல்ல கனியை கொடுக்க வல்லதா என்பதை அறிவார். கர்த்தரிடம் வெளியரங்கமாக அர்ப்பணம் செய்து ஊழியம் பண்ணுகிறவர்களில், தங்களது அர்ப்பணத்திற்கு இசைவாக வாழ்கிறவர்கள் மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற அனைவரும் நம்மால் அறியப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்படுவது போல, நாமும் அவர்களால் அதே போல் அங்கீகரிக்கப்படுவோம். "அவர்களது கனிகளினாலே அவர்களை அறிவோம்." அவர்களது கீழ்ப்படிதலினாலே முழுமையாக கனிகள் அபிவிருத்தி அடைந்ததினால் அல்ல. ஆகையால் நாம் கனிகளின் முழுமையான அபிவிருத்திகளினால் அல்ல, கீழ்ப்படிகிற அளவினாலும் கர்த்தருக்கு கீழ்ப்படிய முயற்சிப்பதினாலும் நாம் ஒருவரையொருவர் அறிவோம்.

முழுமையான பூரணம் என்பது சிந்தனை, சொல் மற்றும் செயலில் பூரணம் என்பதாகும். தற்காலத்தில் அது நமது நிலைமை அல்ல. இப்பொழுது நம் இருதயங்களில் அன்பின் பூரணத்தை பெற முடியும். அதாவது தேவனுக்கான, சத்தியத்துக்கான மற்றும் சகோதரருக்கான பூரண அன்பு. பூரண அன்பு பலிக்கு வழிநடத்துகிறது. "நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால், என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்." (யோவான் 14:15) பூரண அன்பை பெற்றிருக்கிறவர்கள் தங்கள் பலியை நிறைவேற்றுவார்கள். ஆனால் எந்த நேரத்திலும் ஒருவர் பூரண அன்பிலிருந்து அந்நியப்படுதலுக்கும் எதிர்ப்புக்கு செல்லக்கூடும். அந்த நபரின் இருதயத்தில் அன்பின் நிலைமை குளிரடையக் கூடும். படிப்படியாக அவர் கர்த்தரிடமிருந்து பிரிந்து, "திரள் கூட்டத்திற்கு" உரியவராக குறிப்பிடப்படலாம். பிறகு ஆபத்துக் காலத்தின் தண்டனையினால் அவர் சீர்த்திருத்தப்படவில்லை என்றால், அவர் இரண்டாம் மரணத்திற்கு கடந்து செல்வார்.

அன்பின் கிருபையினால், தேவ ஆட்டுக்குட்டியினால் மீட்பின் விலைக்கிரயம் சகல மனுக்குலத்திற்காகவும் கொடுக்கப்பட்டு, சபைக்கு அவரது புண்ணியம் சாட்டப்படும். பிறகு பாவத்திலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதற்கு பல்வேறு படிகளாகிய தெய்வீக குணலட்சணமாகிய அன்பின் குணலட்சணத்திற்கு நம்மை அபிவிருத்தி செய்யும். இது தெய்வீக அளவீட்டின்படி, பிரியமானவர்களாக பிதாவானவருக்கு முன்பாகவும் நித்திய ஜீவனாகிய அவரது கிருபைக்கும் கொண்டு வரும். அப்படியானால், நாம் "தேவனால் போதிக்கப்படுவதும்" அந்த குணலட்சண அபிவிருத்தியும் எவ்வளவு முக்கியமனாது!

உலகத்திற்கான கிருபையான கிரியை, ஆயிரம் வருட யுகத்தில் தேவனுடைய கிருபையான குணலட்சணமும் சகலருக்குமான இரட்சிப்புக்கான அவரது ஏற்பாடுகளும் சகல மனுக்குலத்திற்கு அறியப்பண்ணப்படும். விருப்பம் உள்ள அனைவரும் பாவத்தின் சீரழிவிலிருந்து அன்பாகிய பூரண குணலட்சணத்திற்கு மாற்றப்படுவார்கள்; மனுக்குலம் தேவ சாயலுக்கு மீண்டும் மாற்றப்படும். அவர்களது சித்தத்தின் இந்த மாற்றம் படிப்படியான மாம்சீக மாற்றங்களுடன் இணைந்திருக்கும். இது அவர்களை பாவத்தின் கறைகளிலிருந்தும், பரம்பரையான பலவீனங்களிலிருந்தும் நீக்கும். பாவம் மற்றும் அதன் தீமையான விளைவுகளை வெறுக்க செய்து தேவ சாயலுக்கு கொண்டு வரும்.